

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentariorvm, Ac Dispvationvm In Primam Partem Sancti Thomæ Tomvs ...

Complectens Quæstiones à XXVII. vsque ad LXIV. & à Quæstione CVI.
vsque ad CXIV.

Vázquez, Gabriel

Antverpiæ, 1620

Opinio Scoti, & aliorum. c. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81000](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81000)

nere obiecti possunt esse supernaturalis ordinis. Et enim multa futura ex libertate arbitrij sunt entia naturalia in genere rei : & tamen in genere obiecti sunt supernaturalia, ita vt, quatenus futura, non cognoscantur ab Angelis naturaliter: neque illorum species naturalis ordinis angelis infundi possint: alioquin non esset causa, ob quam tales species illis non essent ab initio creationis concessæ.

cies ab initio haberet, eo quod futura contingencia infinita sunt: existimat enim, vt inferius videbimus, non posse esse vnam speciem, quæ plura repræsentet, sed singularium rerum & operationum singulas quoque species esse assignandas.

Duo tamen addit Scotus: vnum est, si Angelus non haberet aliquas species ingenitas ab initio singulas accipere posset à rebus, in quo alij auctores ab Scoto non dissentirent: nam si aliquas accipere posset, cur etiam omnes non posset? Dicit tamen de facto Deum aliquas species Angelis infudisse: vt ipsum ornatum & perfectum crearet: id quod expresse cum Scoto notarunt Basilis, & Maior locis allegatis; alterum est, etiam si Angelus haberet species rerum singularium futurarum ad notitiam tamen intuitiuam aliquid à rebus acciperet: id ipsum docuit Maior loco citato: existimant enim, notitiam intuitiuam non fieri per solam speciem & conceptum proprium rei, sed esse notitiam rei vt actu existentis, & præsentis, ac proinde ad illam non sufficere speciem propriam rei antea infusam, nisi tunc aliquid angelus à rebus accipiat. Consentit etiam Gabr. in 2. q. prologi ar. 2. notatione 2. ex doctrina Ocam.

Quomodo suam sententiam defendat Scotus.

DISPUTATIO CCL.

An accipiat angelus species à rebus.

Opinio Scoti, & aliorum, cap. 1.

Angelum nullas species accipere à rebus, communis, & verior sententia adstruit, cap. 2.

Quo pacto has species Angelus habeat ab initio ingenitas, cap. 3.

C A P. V T I.

Opinio Scoti, & aliorum.

INTER eos, qui intellectui Angelico species concedunt, vt ipsi instructus intelligere possit dissentio est de modo, quo tales species Angelo conueniunt. Prior opinio est eorum, qui docent, eodem modo Angelum accipere species à rebus; sicut noster intellectus à sensibus eas abstrahit. Ita affirmat Scotus in 2. dist. 2. q. 11. præsertim. §. Resp. Ricar. artic. 6. q. 1. Maior q. 7. Basilis q. 4. ar. 2. & 3. Marfilus in 2. q. 7. art. 1. 2. pari. conclusiones 5. 8. & 9. & Alexand. 2. p. q. 2. 4. memb. 2. & 3. ex quibus Alexand. nulla facta distinctione asserit, omnes species angeli à rebus esse acceptas, & nullas infusas ab initio creationis: loquitur autem de speciebus rerum spiritualium in memb. 2. de speciebus autem rerum materialium in memb. 3. Cæteri vero auctores dicunt, rerum incorruptibilium, & vniuersalium species esse Angelo ab initio suæ creationis ingenitas, rerum autem singularium, & corruptibilium esse à rebus ipsis postea derivatas: intelligunt autem meo iudicio, species eorum solum rerum incorruptibilium, quæ ab initio cum ipsis angelis creatæ fuerunt, ipsis ingenita fuisse à principio suæ creationis: at vero rerum incorruptibilium, vt animarum, quæ post ipsos Angelos futura erant eodem modo ab ipsis rebus decessu temporis esse acceptas, sicut ab alijs rebus corruptibilibus; namque in eorum sententia idem omnino sequeretur absurdum, si rerum futurarum incorruptibilium species ab initio angeli habuissent, nempe res aliquas futuras rectè ab ipsis cognosci.

Probant igitur, species rerum singularium nondum angelis præsentium, à rebus ipsis desumi; quia alioquin sequeretur, omnia futura etiam contingentia ab Angelo cognosci, antequam sint, si ab initio secundum esse species omnium illorum habuissent: hac ratione prædicti Doctores vtuntur, excepto Scoto, qui affirmat, potuisse quendam angelos habere species omnium rerum singularium, & futurarum contingentium, nihilominus non cogoscere futura contingentia, quia per illas species Angeli non cognoscere connexionem actualis existentie cum tali re. Ipse igitur alia ratione vtitur nimirum, quia essent infinite species in angelo, si omnium futurorum spec-

Vasques in 1. part. tom. II.

Verum Scotus in hoc non omnino cum alijs conuenit. Alij enim docent Angelum accipere species intelligibiles à rebus, quibus postea eliciat intellectum: Scotus vero asserit, angelos accipere notitiam ipsam intuitiuam à rebus ita, vt intellectus cum re ipsa singulari præsentia producat cognitionem intuitiuam ipsius, quantum ex hac noticia (vt ait Scotus) relinquatur species ad notitiam abstractiuam, hoc est, ad notitiam rei non existentis, aut sine existentia consideratæ. Ita docuit quæst. 10. §. Ad quæstionem circa finem illius. Quomodo vero Scotus differat à Gabriele, Ocamo, & Gregorio, diximus præced. disputat. cap. 1. illi enim nullam speciem in angelo esse concedunt: Scotus autem plures esse dicit, & solam notitiam intuitiuam à rebus accipit: quare non rectè videtur Caietanus Scoti sententiam rectè esse infra q. 57. art. 2. Pro hac opinione adduci solet August. 12. de Trinit. cap. 7. ait enim Deum non videre ad tempus, nec aliquid noui fieri in eis visione, cum aliquid in tempore noceret fit, Sicut (inquit) inde efficiuntur sensus vel carnales animalium & hominum, vel caelestes Angelorum. Huic tamen testimonio primum respondemus, mirum non esse, si huius sententia fuerit August. qui vt vidimus disputat. 179. cap. 2. non dubitauit asserere, Angelos corporeos esse. Qui vero docent esse spirituales, vt Scotus affirmat, negare debent ipsos aliquid posse pati à corpore. Deinde dico, illud intelligi posse non quia Angelus immutetur à re præseate, vt ab efficiente sed quia non intelligit futura, donec præsentia sint, vt disp. 106. & 107. ostendimus.

f

August.

4

C A P. V T II.

Angelum nullas species accipere à rebus, communis & verior sententia adstruit.

Sententia communis amplectenda nobis est, quæ docet, angelum nullas species sumere à rebus ipsis, quam tradiderunt Sanctus Thomas, Caiet. & alij Thomista in hoc art. idemque S. Th. 2. 2. q. 100. art. 2. & Ferrarief. ibid. Albertus in 2. part. summa tractatu 1. q. 14. memb. 3. artic. 2. 1. part. articuli, Albert. & ad primum, & libr. de quatuor coeuis 1. parte quæst.

S. Th. 2. 2. q. 100. art. 2. Caietanus Ferrarief. Albert.

